

Foran stortingsvalget

Efter en temmelig bedrovelig sommer forbereder det ferietrette Norge seg nu på det store narrespill som holdes hvert fjerde år: stortingsvalget. Skjønt slikt noe har vi vel ikke lov til å si siden stortingsvalget jo er en av det rådende demokratisk aller helligste kuer. Og dog burde enhver lett kunne innse hvor tåpelig det hele er ved bare en ganske liten smule eftertanke. For var det ikke gjennom valg det tyske demokrati i tredveårene skapte diktatoren Adolf Hitler? Og er det ikke gjennom valg drevet ut i sin ytterste karikatur diktatorer idag både i kommunistiske land og i de såkalte utvildingsland demonstrerer for allverdens blåøyede fjøls hvor folkedemokratiske de dog er?

I sitt innerste vet vel alle meningsberettigede idag at det er en ren propagandateknisk affære å drive storparten av de såkalte «fri velgere» inn i de båser en ønsker. På samme måte som en ensrettet presse og kringkasting i løpet av noen dager kan frembringe den «folkemening» en så påberoper seg. Det er da også disse meningsskapere som har fått innbildt den store masse at den deltar i statsstyrrelsen ved denne stemmegivningen hvert fjerde år på kandidater den ikke selv har hatt anledning til å utpeke og med programmer som bare rent perifert interesserer den.

Ut fra disse betraktninger skulle det igrunnen si seg selv at den som har litt vett i skallen overlater arrangøren valplassen på valgets dag, så meget mere som det jo heller ikke lenger er noen vesentlig forskjell på de retter som frembys fra de forskjellige partikjøkkener. Det er blank sosialdemokratisk robotpolitikk de propaganderer for alle våre partipolitikere når det gjelder innenrikspolitikken, og når det gjelder utenrikspolitikken så er det når en unntar de to kommunistiske småpartier blank amerikansk imperialismen også det norske folk skal stå for — med fare for utsløttelse i en fremtidig krig. De to nevnte kommunistpartier står for nøyaktig det samme med motsatt fortegn. Ingen står for Norge og norske interesser. Det er bare dollars og industrialisering og umyndiggjørelse av individene som er drivkraften bak alle disse partipolitikere som sniker så varsomt rundt på tæller nu i valgtiden.

Når det spesielt gjelder de domfelle NS-folk, så tror vi ikke de har noe å håpe på i retning av forsinket rettferd og oppreisning fra noen av de partier som opptrer ved dette stortingsvalg. Bortsett fra Stavang og tre-fire forsiktige silkefrontfølgerne så er det ingen av det sittende stortingsmedlemmer som har vist den aller ringeste skamfølelse over den urett som er begått mot landsmenn og som nu er så åpenbar at den skraker mot enhver og til og med gir ekko i det store utland. Ut fra dette er det altså forståelig at FORBUNDETS årsmøte stillet seg avvisende til tanken om deltagelse i forestående stortingsvalg.

Men likevel! Trass i at vi her med solide argumenter har vist hvor tåpelig det er å nære forhåpninger til et nytt storting og hvor bortkastet det for såvidt er å delta i valget, så kan vi ikke nekte for at vi er så luta lei av Gerhardsen og hans kumpaner at vi kunne være fristet til å begå selv store tåpeligheter for endelig en gang å bli kvitt dem. For ett er iallfall sikkert: Av Arbeiderpartiet, som dog sitter med det parlamentariske ansvar for landssvikoppgjøret selv om de andre partier også medvirket, har vi intet å vente. Det har nu sittet med makten i alle de tyve år siden 1945 og har intet annet hatt å by oss enn denne evige mosegrodde landsfaderligheten, denne de mette revolusjonæres foraktelige besteborgerlighet, og denne stupide underkastelse under Storbritannia og USA. Verre kan det neppe bli,

Forskjell på Norges gullbeholdning

folk

Ble den reddet eller forsvant den?

I 1ste verdenskrig 1914—1918 ble giftgass brukt som våpen.

I 2den verdenskrig — i juli 1942 — kastet Engelske fly ned selvantennende plater over deler av Tyskland med den følge at det oppstod branner. Et par dager etter nedkastingen holdt Adolf Hitler en tale hvor han sier: «Hvis Storbritannia akter å begynne kjemisk krigføring, gjør jeg oppmerksom på at Tyskland har verdens fremste kjemiske industri».

Giftgass ble ikke brukt i den 2den verdenskrig.

Nyttår 1945 holdt Adolf Hitler en tale sportspalasset i Berlin hvor han sier: «Jeg har et våpen, som hvis det blir brukt, ikke vil etterlate et tørt øye langs Themens bredder, men Gud forbyr meg å bruke det».

Den 6. august 1945 gav U.S.A.s president Harry Truman i sin Guds navn ordre om å kaste atombomben over de japanske byene Hiroshima og Nagasaki, med den følge at titusenvis mennesker ble brent ihjel. Noen straks og i de etterfølgende timer og døgn. Andre titusen senere, i de etterfølgende år til denne dag. Langsomt pint ihjel av de skader som oppstod.

I 1965 har U.S.A.s president Lyndon B. Johnson anvendt gass som våpen i den der pågående krig.

Den ene fremstilles for de uvitende som krigsforbryter, de andre som fredselskende demokrater.

S.

skjønt vi innrømmer at alt taler for at det heller ikke blir bedre.

Men, altså: Det kunne være et forsøk verd å være med på å få litt bevegelse i norsk politikk igjen, å skape litt uro ikke bare omkring «retts»oppgjøret, men omkring partipolitikere selv.

Vel, vi har villet nevne dette til overveieelse på det lokale plan. Det kunne kanskje være en tanke å organisere ett eller annet i valgdistrikter hvor det er umaken verd. Listen over grensemandater gir her en pekepinn. Men naturligvis vil våre folk ikke kunne stemme på kandidater som spesielt har utmerket seg gjennom hets og fortsatt forstokket uforstand når det gjelder det såkalte «retts»oppgjør. Av slike folk er det intet å vente hverken i den ene eller den annen retning og en bør tvertimot

I Deres blad for 10. juli d. å. har De en beretning om gulltransporten og den forut-seenhet som regjeringen viste ved å få vekk gullet før tyskerne fikk kloa i det. Spørsmålet er da, var den tyske hær en samling røvere, mordere og tyver — og var det bare en sulten røverferd de var ute på i Europa? Dette stemmer ikke med mine egne erindringer. Under invasjon her kom en tysk soldat i skade for å spise to tørre kringler i en bakerbutikk, og ville betale med tyske penger. Dette nektet bakeren å godta og anmeldte soldaten for tyveri av 2 kringler til sjefen for avd. Soldaten ble

øyeblikkelig skutt som tyv.

Jeg ser at «Sjøfartstidende» jubler av glede over at transporten lykkedes og gullet ble reddet. Men når både regjering og jernbanefolkene var så dyktige, så er vel nu gullet tilbake og vel forvart i N. Banks kjeller? Skulle hensikten være å beskytte gullet — må det vel være i behold. Er det derimot ikke tilbake — må vel noen andre ha fått tak i det, noen som er like sultne som tyskerne angivelig var. Hvordan er ellers loven? Har en tilfeldig sittende regjering lov til å fjerne et lands gullbeholdning uten Stortingets samtykke? Hadde tyskerne tatt gullet, hadde vi visst hvor vi skulle henvende oss for å få det tilbake, men nu etter all jubel og helteglory, er det nu tapt for alltid? Er det totalt vekk, må det her være foregått verdens frekkeste og største bankroveri.

His master's voice

Til Hans ærverdighet Stormesteren over Stormestrenes livgarde.

Noen minneord fra Stormesteren til salig i hukommelse, til vederkvegelse for trette sjeler samt trette banebrytere i kampen for å få landskapet til å komme i overensstemmelse med kartet.

Som behørig dømt frontkjemper hadde jeg på tross av dommerens utsagn, ikke anledning til å lytte på London's B.B.C. I årenes løp har jeg gjort det jeg kunne for å gjøre min forbrytelse god igjen.

I det meget demokratisk, nasjonale, alle trofastes blad Buskerud Blad har jeg klippet ut følgende visdomsord pr. 16/3 1965 nr. 63:

CHURCHILLSK

Et parlamentsmedlem, nå avdød, som var tilstede i Underhuset da Churchill holdt sin berømte tale hvor han sa: «Vi skal kjempe på strendene, vi skal kjempe på landingsstedene — — —» fortalte meg en gang at da talen var slutt og applausen torndet mot ham fra salen, vendte Churchill hodet til siden og mumlet: «Og vi skal kjempe med tomme ølflasker, for det er alt vi har».

(Leser-brev i «Newsweek»).

I krigstid er sannheten så kostbar at den alltid må omgis med en livvakt av løgn.

(Sir Winston Churchill).

Siste avsnitt synes under-tegnede er så betagende skjønt og av så moralsk rekkevidde at det bør bli kjent litt lengere ut over enn B.B.'s lesekreter.

Cal.

gjøre hva en kan for å holde dem utenfor gjennom stemmegivning.

Her vil en på det lokale plan være best orientert.

Ja, dette er så eventyrlig at ikke engang Amerika, som er røvernes eldorado, kan oppvise maken. I Koht's bok «Frå skanse til skanse», står det at banksjefen i Norges Bank kom etter regjeringen da den rømte 9. april og gav statsrådene en håndkuffert som inneholdt hundre tusen kroner. Uten å forlange kvittering! Var dette lovlig? Kan en banksjef tillate seg slikt uten styrets fullmakt? Det ville være av interesse om F. og L. kunne utrede spørsmålet og sette tingene på plass — om det bare var tyskerne som stjal og røvet.

Gjennomsnitts Nordmann. Vi tror vi får overlate svaret til den enkelte leser. — Kanskje de brukte «Elverumsfullmakten»? Red.

TYSK INNSAMLING FOR USA

I Hitlertiden var det som kjent en utstrakt innsamlingsvirksomhet i Tyskland. Spesielt ble det samlet inn millionbeløp til «Winterhilfe». Slik foraktelig nazistisk hjelp til egne landsmenn i nød er det slutt med i det nye demokratiske halv-Tyskland. Der samles det inn til verdigere formål. Således overleverte Bundestagsrepresentanten Birrenbach nylig til den amerikanske sendemann en sjekk stor 1,2 millioner D-Mark innsamlet i Vest-Tyskland til opprettelse av et Kennedy-bibliotek i Boston.

Daglig friske blomster

Blomsterforretning
 SYNNEVE LIE
 Kranser til alle priser
 Frognerveien 30, Oslo
 Tlf. 44 22 30